

Arbeiðsloysi

HETTA bara stendur við og versnar, og so galið er nú, at umleið 700 fólk í mars mánaða finga útgoldnan arbeiðsloysisstuðul frá Almanna-stovuni og Sosialu Deild Tórshavnar Býráðs — ein vøkstur eftir bert tveimum mánaðum við góðum 30 prosentum.

HELDUR ikki skal nakar ivast í, at væl fleiri, ið kundu havt fingið henda stuðul, enn ikki hava fingið seg til at søkja.

HÓAST bundið á hond og fót fíggarliga, ber ikki longur samfelagnum til bert at hyggja at, meðan henda van-lagna við hesi øðiligu ferð otar seg inn á alt fleiri av heim-um okkara. Hetta er mál, ið má viðgerast her og nú og í sama álvara sum henda van-lagna verður upplivað av teimum mongu, ið rakt eru av vinnuloyssi.

TIL BER ikki longur at siga, at brúk ikki er fyri veruligari stuðulsskipan fyri arbeiðs-leys. Heldur ikki ber longur til at billa føroyingum innm, at bert tey latu — tey, ið ikki

tíma at arbeiða — vildu gjørt brúk ella »misbrúk« av slíkari skipan, tí talan er í dags-ins Føroyum í stóran mun um nú vinnuleyst fólk, sum hava tænt sama arbeiðs-plássni væl og dyggiliga í ára-vís — tey eru bara burtur.

AT EIN føroysk skipan ikki í øllum lutum skuldi verið t.d. lík teirri dansku — so góð henda annars er — eru føroy-ingar, arbeiðsfólk sum ar-beiðstakarar, samdir um. Eis-ini er fatan millum fólk um, at tað, ið áður skilti partarnar so nógv, at hugsingur ikki var um at bera mál sum hetta upp á tal, er broytt so frægt, at talast kann nú um tað sinniliga og ærliga — at fram-haldandi burturforklárangar av trupulleikanum bert ger ilt verri.

SITANDI landsstýri hefur sett sær hópin fyri. Serligan dnet hefur tað lagt á arbeiðs-fremjandi tiltøk. Stuðulsóg-gávan til frama fyri meirvirk-ing av fiski okkara ber sam-an við øðrum á rætta borðið, og flakavirkisfólk biða í spenningi eftir, hvat fer at spyrjast burtur úr innflutn-inginum av ískoytisfiski til virkingar í Føroyum.

MEN HESI tiltøk, so rós-verdug tey annars eru, skapa ikki tey neyðugu 1.000 ella fleiri arbeiðsplássini her og nú — og rækka als ikki til at byrgja upp fyri teirri sam-felagsligu vanlukku, sum let-ur til at standa fyri durum, um sami vøkstur í arbeiðs-loysinum fer at standa við.

TAÐ SKAL vera langt frá okkum at sáa mistreysti um framtíðina, men kunnu vit ikki vera meiri felags um ótryggu framtíð okkara, enn vit vóru um heldur frægari fortíðina vinnuliga, so er lítið høpi í alment stuðlaðari vinnu og vinnufremjandi til-tøkum annars, tí teir batar, ið vónandi standast av hesum tiltøkum, eru bert veruligir batar, um teir fyrst og fremst dugna teimum ringast støddu í samfelagnum.

HÓPUR av uppskotum verður í hesum døgum lagdur á tingborð, hvørt ivaleyst neyðugari enn annað, men tað harmar, at uppskot um veruliga arbeiðsloysissskipan og arbeiðsávísing ikki er mill-um hesi uppskot.

FYRI teimum flestu tykist kanska vera talan um rætti-

liga nýggjan tørv og at tíðin til at gera nakað munagott við málið kanska tí ikki er so heilt avliðin. Men málið um arbeiðsloysissskipan varð veruliga reist av arbeiðara-feløgnum fyri einum fjóruti árum síðani.

AT TAÐ júst var sera við-komandi í vánaligu fimtiáru-num, var eins sjálvsagt, sum at tað er átroðkandi í hesum vinnuliga døpru døgum. Men meiri sjálvsagt átti tað at ver-ið, at málið varð reist í góð-um tíðum, so munandi meiri hevði verið at staðið ímóti við í dag.

HVØR, ið svikið hevur er ilt at siga, men eingin kann her skáka sær undan ábyrgd. Tí hevði verið bæði skilagott og rætt — ikki bert fyri at bota um gamlar syndir — men fyri veruliga at viðurkent henda vaksandi trupulleika teirra mongu, at okkara góða landsstýri saman við vinnu-feløgnum beinanvegin fekk gongd á málið.

sosigaley

Dimmalætting

DAEIBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRÍU FØROYAR

NORÐLÝSIÐ

Postverkið og rúsdrekka

Norðlýsið skrivur um postverkið í samband við rúsdrekka málið:

Nú frættist, at lands-stýrið fæst við at broyta rúsdrekka lógina. Tað kann postverkið sjálvandi ikki leggja seg út í. Men tað frættist, at rúsdrekkaav-greiðslan skal takast frá postverkinum og annar almennur stovnur setast á stovn.

Hvat ið liggur aftanfryi hesa ætlan landsstýrisins er trupult hjá okkum at siggja.

Postverkið hefur sagt seg vera til reiðar at umsita rúsdrekka um bert

praktiskar broytingar vera gjørdar og ikki frísøla.

Tað hefur fyrr verið framtí um at postverkið fær einkarsøluna av rúsdrekka um hendi, um vit fáa eina tilika. Hetta hava vit hildið verður skilagóð loysn, millum annað av teirri orsök, at postverkið frammanundan er úti í hvørjum króki av land-inum. Vit duga illa at skilja, um landsstýrið ikki letur hesum almenna stovni einkarsøluna at um-sita. Hvussu vinningurin skal býttast er annað mál, sum blaðið Eysturoyggin hefur sína meiniung um:

Blaðið Eysturoyggin skriv-ar í oddagrein um rúsdrekka-spurningin:

Allir gardindrekkarar og annað gott fólk veit, at nærri lögurin er, tess lættari verður at fáa fatar á honum. Hetta fer helst eisini við tíðini at bera við sær, at tað ber til at eita hampamaður utan harvið at vera fráhaldsmaður. Annars mátti tíðin verið komin, har føroyingurin sleppur sær niður úr trøunum og finnur saman við menniskjum, ið kunnu umgangast hendan lög, uttan at alt annað verður lagt til síðis.

Men gevur tú børnunum søtmeti, mást tú eisini gjalda tannlæknarokning-ina. Also. Frí søla - men

eisini hjálp til alko-holikarar. Spurningurin er bert, hvør vil gjalda. Eiga vit okkara næstu, ella eigur samfelagið tey.

Tað er lítið at ivast í, at verður handilin við rúsdrekka umsitin á skila-giðan hátt, fæst fíggar-ligur vinningur burturúr. Tað hevði tí verið beint, at sett ein pari av hesum pengum av til upplýsing og hjálp soleiðis, at møguligu vansarnir við eini friari skipan, verða sum minst. Landsstýris-kvinnan, Marita Petersen, sum m.a. umsitur rúsdrekka málið, hefur áður nevnt hendan møguleika, og tað vóna vit, at hon stendur fast við.

Smærri sethús

Landsstýrið hefur skotið upp at broyta lógina um Húsálansgrunnin. Broytingin miðar ímóti, at tað fer fíggarliga beiri at loysa seg hjá fólki, at byggja smærri sethús.

Eftir broytingini letur grunnurin størstu prosentligu upphæddina til hús upp í 105 fermetrar - 80% av metingar-virðinum. Hús millum 105 og 120 fáa 70% frá grunninum. Eru húsini millum 120 og 135 letur grunnurin 60% og eru tey millum 135 og 150

fermetrar letur grunnurin 40% av metingarvirðinum. Eru húsini størri letur Húsálansgrunnurin einki.

Hetta er eftir okkara tykki skilagóð broyting. Í fyrsta lagi tí tey, sum byggja smærri húsini fáa størsta partin frá Húsálansgrunninum. Og ódýrari húsini eru, sum Húsálansgrunnurin letur lán til, tess longur rækka pengarnir úr grunninum.



Avlopið til upplýsing